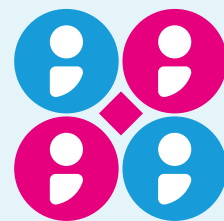

ANALIZA PHOTOVOICE (PL. FOTOHISTORIA)

Wprowadzenie

Photovoice (pl. fotohistoria; sposób badania społeczności lub grup społecznych; specyfika badania polega na samodzielnym fotografowaniu i opracowywaniu interpretacji zdjęć przez uczestników badania) (Wang i Burris, 1994, 1997) jest postrzegana jako skuteczne narzędzie podczas pracy ze współpracownikami naukowców nad badaniami partycypacyjnymi opartymi na społeczności. Korzystanie z fotografii i tworzenie narracji na temat zdjęć może pomóc uczestnikom zidentyfikować i przedstawić ich przeżyte doświadczenia w miejscach i przestrzeniach związanych z ich społecznością. To z kolei może pomóc nam lepiej zrozumieć potrzeby społeczności w zakresie pokonywania barier utrudniających przedsiębiorczość i zatrudnienie. (Nowell i in., 2006; Palibroda i in., 2009; Wang, 2006). Wierzymy, że podejście oparte na photovoice, wsparte wiedzą społeczności naszych partnerów i innych interesariuszy ze społeczności, pomoże nam opracować sensowne, skuteczne i kompleksowe strategie pokonywania barier w przedsiębiorstwie.

Rekrutacja współbadaczy może być prosta, tak jak określenie wstępnych tematów podczas warsztatów szkoleniowych. Ważne jest jednak, abyśmy mieli jednolity i wszechstronny sposób gromadzenia, omawiania i analizowania danych. Dodatkowo, jeśli mamy zaprezentować wystawę fotografii (proponujemy ubiegać się o dodatkowe fundusze na ten cel), to musimy zadbać o to, aby prezentowane przez nas historie były wiernym odzwierciedleniem przeżyć naszych uczestników. (Wang i Burris, 1997; Wang i Redwood-Jones, 2001)

Warsztaty analityczne

Wszystkie zdjęcia przed warsztatem należy przesłać drogą elektroniczną zespołowi projektowemu i wydrukować w dwóch egzemplarzach. Pomocne może być wybranie przez współbadaczy 12 najlepszych zdjęć na warsztaty. Przyklej jedną kopię każdego zdjęcia na flipchartcie (może cztery lub sześć zdjęć na kartce papieru). Przed przystąpieniem do warsztatów współautorzy powinni być

wyposażeni w samoprzylepne etykiety, aby mogli przygotować krótki opis do każdego wykonanego zdjęcia (miejsce, data wykonania, ognisko zdjęcia), który można dopasować do wydrukowanych zdjęć na początku warsztatu.

Cel warsztatu

Wybrać pojedyncze zdjęcia i stworzyć narrację lub zestaw narracji wokół tematów zidentyfikowanych podczas warsztatów szkoleniowych dla współpracowników. Pozwoli to również na identyfikację wszelkich dodatkowych tematów lub obszarów zainteresowania.

Założenia warsztatu

Uzyskaj krótki opis treści zdjęć (podpisy), które wcześniej przygotowali współautorzy.

Opracuj dogłębny opis pokazujący, jak znaczący i skuteczni są współbadacze. Docień zawartość obrazów, a także podkreśl jak inni interesariusze społeczni postrzegają ten obraz w kontekście tematów projektu.

Zaplanuj narrację, która odzwierciedla obrazy i interpretacje współbadaczy i interesariuszy społeczności

Wyposażenie

- Etykiety samoprzylepne z opisami (wydawane z wyprzedzeniem)
- Wydruki zdjęć (potrzebne są dwa zestawy, dołącz jedną kopię każdego zdjęcia do arkusza papieru typu flipchart, ponumeruj każde zdjęcie - obie kopie powinny mieć tę samą liczbę - i umieść na ścianach lub dużym stole, pozostawiając inne zdjęcia luzem; stół jako pomoc w dyskusji)
- Rejestrator głosu lub wideo
- Papier typu flipchart
- Długopisy na papier typu flipchart
- Papier do notatek / długopisy

• Taśma klejąca

• PPT lub inny sposób prezentacji z przypomnieniem tematów zidentyfikowanych podczas warsztatów szkoleniowych

• Formularze zgody na udział w warsztatach i formularze publikacji zdjęć.

• Rejestr uczestników

Uczestnicy

Pomocne jest, aby obok współbadaczy obecna była niewielka liczba interesariuszy społecznych, którzy mogliby wnieść swój głos do interpretacji

Proces

1. Upewnij się, że wszyscy uczestnicy zapisali się na warsztaty i podpisali formularze zgody oraz formularze informacji dla mediów

2. Poproś współbadaczy, aby dodali etykiety z podpisami do swoich zdjęć, które są na papierze typu flipchart

3. Daj wszystkim uczestnikom czas na obejrzenie wszystkich zdjęć i zanotowanie ich wstępnych przemyśleń - miejmy nadzieję, że rozwinie się dyskusja

4. Wszyscy uczestnicy zasiadają przy okrągłym stole z dostępnymi indywidualnymi kopiami zdjęć

5. Prowadzący warsztat, rozpoczyna dyskusję tematyczną - czego uczymy się z obrazów? Jakie problemy lub sukcesy ilustrują zdjęcia? Jaka historia jest opowiadana? Jak budować na sukcesach lub rozwiązywać problemy związane z rozwojem przedsiębiorstwa w ich społeczności? Czego uczestnicy potrzebują od Elie 2.0?

6. Uzgodnij ostateczny wybór zdjęć z grupy (około 20 osób) i historię, którą opowiadają

Po warsztatach

Spisz notatki z nagrania wydarzenia - nie musi to być transkrypcja

Utwórz krótką historię ze zdjęć poprzez rozszerzone podpisy.

Bibliografia

Nowell BL, Berkowitz SL, Deacon Z, Foster-Fishman P. Revealing the cues within community places: Stories of identity, history, and possibility. *American Journal of Community Psychology*. 2006;37:29–46

Palibroda B, Krieg B, Murdock L, Havelock J. A practical guide to photovoice: Sharing pictures, telling stories and changing communities. Winnipeg, MB: Prairie Women's Health Centre of Excellence; 2009

Wang C, Burris M. Empowerment through photo novella: Portraits of participation. *Health Education Quarterly*. 1994;21:171–181.

Wang C, Burris M. Photovoice: Concept, methodology, and use for participatory needs assessment. *Health Education and Behaviour*. 1997;24:369–387

Wang C. Youth participation in Photovoice as a strategy for community change. *Journal of Community Practice*. 2006;14(1/2):147–161

Wang C, Redwood-Jones YA. Photovoice ethics: Perspectives from Flint photovoice. *Health Education and Behaviour*. 2001;28:560–572

